

opusdei.org

Jediné posvátné depositum. Vztah Písma a Tradice

Papež Lev XIV. pokračoval ve
středečních katechezích, když
vykládal dogmatickou
konstituci *Dei Verbum*.

28.01.2026

Drazí bratři a sestry, dobré ráno a
vítejte!

Pokračujeme ve čtení koncilní
konstituce *Dei Verbum* o Božím
zjevení a dnes se zamyslíme nad
vztahem mezi Písmem svatým a

tradicí. Za rámec můžeme zvolit dvě evangelní scény. V první, která se odehrává ve Večeřadle, Ježíš ve své velké řeči, která má charakter závěti, odkazu, říká učedníkům: „To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvce Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já. [...] Až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy.“ (*Jan* 14,25-26; 16,13)

Druhá scéna nás pak zavede na galilejské pahorky. Vzkříšený Ježíš se ukazuje učedníkům, kteří jsou překvapeni a pochybují, a dává jim úkol: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy [...] a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.“ (*Mt* 28,19-20) V obou těchto scénách je zřejmá úzká souvislost mezi Kristovým slovem a jeho šířením v průběhu staletí.

Právě to potvrzuje II. vatikánský koncil a využívá k tomu přiléhavý obraz: „Posvátná tradice a Písmo svaté jsou tedy ve vzájemném těsném spojení a sdílení. Obojí vyvěrá z téhož božského pramene, splývá jaksí v jedno a směřuje k témuž cíli.“ (*Dei Verbum*, 9).

Ekleziální tradice se rozvětňuje v průběhu dějin skrze církve, která chrání, vykládá a ztělesňuje Boží slovo. *Katechismus katolické církve* (srov. č. 113) v této souvislosti odkazuje na motto církevních otců: „Písmo Svaté je zapsáno v srdci Církve prve než v hmatatelných pramenech“, tedy v posvátném textu.

V návaznosti na výše citovaná Kristova slova koncil dovozuje, že „apoštolská tradice prospívá v církvi s pomocí Ducha Svatého“ (*DV*, 8). K tomu dochází díky plnému porozumění prostřednictvím „přemýšlení a studia věřících“, díky zkušenosti, která vychází z „hlubšího

pochopení duchovních skutečností“, a především díky kázání nástupců apoštolů, kteří přijali „bezpečné charisma pravdy“. Stručně řečeno, „církev ve své nauce, životě a bohoslužbě zvětňuje a všem pokolením předává všechno, co sama je a v co věří“ (*ibid.*).

V této souvislosti je známý výrok svatého Řehoře Velikého: „Písmo Svaté roste s těmi, kdo je čtou“.[1] A již svatý Augustin prohlásil, že „je jen jedna Boží řeč, která se rozvíjí v celém Písmu, a jen jedno Slovo, které zní z úst mnoha svatých“.[2] Slovo Boží tedy není zkamenělé, ale je živou a organickou skutečností, která se rozvíjí a roste v Tradici. A tato Tradice díky Duchu Svatému chápe Slovo Boží v bohatství jeho pravdy a ztělesňuje je v proměnlivých souřadnicích dějin.

V tomto smyslu jsou podnětné úvahy, které předložil svatý učitel církve

John Henry Newman ve svém díle nazvaném *Rozvoj křesťanské nauky*. Praví v něm, že křesťanství, ať už je pojímáme jako komunitní zkušenost nebo nauku, je dynamickou skutečností, jak to naznačil sám Ježíš v podobenství o zrně (srov. *Mk* 4,26-29): je živou skutečností, která se rozvíjí díky vnitřní životní síle.[3]

Apoštol Pavel několikrát nabádá svého učedníka a spolupracovníka Timoteje: „Milý Timoteji, opatruj *poklad*, který ti byl svěřen“ (*1Tm* 6,20; srov. *2Tm* 1,12.14). Dogmatická konstituce *Dei Verbum* opakuje tento Pavlův text, když říká: „Posvátná tradice a Písmo svaté tvoří jediný posvátný poklad – *depositum* – *Božího* slova, svěřený církvi“, a toto *depositum* je vykládáno „živým učitelským úřadem církve, který vykonává svou pravomoc ve jménu Ježíše Krista“ (srov. č. 10). „Depositum“ je termín, který má ve svém původním významu

právníckou povahu a ukládá správci povinnost uchovávat obsah, jímž je v tomto případě víra, a předávat jej neporušený.

„Depositum“ Božího slova je také dnes v rukou církve a my všichni, v různých službách církve, je musíme nadále uchovávat v jeho celistvosti, jako polární hvězdu naší cesty ve spletnosti dějin a existence.

Poslechněme si, drazí, na závěr ještě jednou *Dei Verbum*, které vyzdvihuje prolínání Písma svatého a Tradice, jež jsou tak spolu spojeny a sdruženy, že jedno nemůže být bez druhého, a společně, každý z obou svým způsobem, pod vlivem jediného Ducha svatého účinně přispívají ke spáse duší (srov. č. 10).

[1] *Homiliae in Ezechielem* I, VII, 8: *PL* 76, 843D.

[2] *Enarrationes in Psalmos* 103, IV, 1

[3] Srov. J. H. Newman, *Lo sviluppo della dottrina cristiana*, Milano 2003, s. 104.

www.vaticannews.va/cs.html

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/jedine-
posvatne-depositum-vztah-pisma-a-
tradice/](https://opusdei.org/cs-cz/article/jedine-posvatne-depositum-vztah-pisma-a-tradice/) (13.03.2026)